

Piski Ewangelik

*Miesięcznik Parafii Ewangelicko - Augsburskiej
w Piszcu*

*Maj
Nr 188 05/2026*

*Hasło roku:
Bóg poweidzia! Oto wszystko nowym czynię.
Obj 21,5*

2026

**ROK NABOŻEŃSTWA
EWANGELICKIEGO**

HASŁO MIESIĄCA MAJ 2026 R.

Nadziei trzymamy się jako kotwicy duszy, pewnej i mocnej. Hbr 6,19

Drogie siostry i bracia w Panu naszym Jezusie Chrystusie. Mało który miesiąc jak właśnie maj budzi w nas wiele radości. Jest to jeden najpiękniejszych okresów w roku. Wszystko ożywa, kwitnie, drzewa, ogrody wybuchają wprost zielenią i życiem. Ten czas najpiękniej pozwala nam przeżywać sedno wielkanocnego czasu... czasu gdzie wypełnienie obietnicy danej człowiekowi przez Boga... obietnicy, która dokonuje się w Synu Bożym Jezusie Chrystusie, a dokładnie w Jego krzyżowej śmierci i chlebniemu zmartwychwstaniu ukazuje niepojętą życiodajną siłę dla człowieka grzesznego, pogubionego i uwikłanego we współczesnym świecie.

Nadzieja, że Bóg wybawia nas z doświadczenia i wiecznej śmierci jest nadzieją, która musi ożywiać... ożywiać serce i życie każdego z nas... abyśmy zakwitli jak te wiosenne drzewa... zakwitli pięknem bycia uczniem i uczennicą Jezusa Chrystusa. Czasami faktycznie udziela mi się pewien patetyzm... ale jak inaczej można oddać wielkość i piękno Bożego stworzenia? Jak można oddać wielkość daru jaki człowiek otrzymał w zmartwychwstałym Jezusie? Nieoceniona łaska na nas spadła... a co my z tym uczynimy, to już zupełnie inna sprawa... Powołani jesteśmy do miłości... do tego jakże ważnego zaświadczenia o Bogu... nasza nadzieja, nasza wiara zakotwiczona w Bogu jest najlepszym punktem wyjścia do okazywania sobie wzajemnie miłości i pomocy... zaś człowiek współczesny szuka jedynie napięcia, niedowierza, że ktoś może bezinteresownie okazywać mu dobro, przyjaźń, miłość...

Dlatego piszę o tym abyśmy „zakwitli”... abyśmy zadziwili bliźniego... tak jak zadziwia nas piękno kwiatu na drzewie wiśni, tak zadziwili bliźnich, że życie z Bogiem prowadzi do tak pięknego życia... to nie znaczy, że kłopoty, doświadczenia gdzieś znikną... pewnie nie... ale wszystkie doświadczenia lżej nieść przez życie kiedy obecna jest w codziennym życiu wiara, nadzieja i to owo zakotwiczenie w Bogu... wtedy zawsze mam się na Kim oprzeć... wtedy wiem, że nic mnie nie pokona jeśli Bóg będzie obecny w moim życiu... dobrego i błogosławionego czasu życzę wam drogie siostry i bracia... niechaj miłosierny Bóg nas prowadzi i ma w swojej opiece. Zostańcie z Bogiem. Amen.

ks. Marcin Pysz

Z ŻYCIA PARAFI KWIECIEŃ

Jutrznia i śniadanie wielkanocne

W poranek wielkanocny o godz. 6:00 rozpoczęło się uroczyste nabożeństwo jutrzeźne w kościele ewangelickim w Wejsunach. Dzwony poniosły radosną wieść o zmartwychwstaniu Chrystusa po Wejsunach i nie tylko. Nabożeństwo rozpoczęło się od wniesienia świecy wielkanocnej do ciemnego kościoła. Ten symbol światłości Zmartwychwstałego rozpromienił nasz kościół. Następnie wspólnie przeżywaliśmy wielkanocne nabożeństwo. Liturgię poprowadził st. teologii z naszej parafii Szymon Pysz, czytania odczytał lektor naszej parafii Bernard Kapteina, przy organach zasiadła organistka Nikola Pysz, zaś kazanie wygłosił proboszcz piskiej parafii ks. Marcin Pysz.

Po nabożeństwie spotkaliśmy się na wspólnym śniadaniu w chacie grillowej przy kościele. Stoły uginały się pod cudownymi wielkanocnymi potrawami, było wiele pyszności nawet mogliśmy zakosztować kawioru ... serdecznie dziękujemy za te cudowne potrawy i za wyjątkową rodzinną atmosferę.

zdj. Marcin Redzko

Spotkanie Narratorów Godly Play.

Za nami Ogólnopolskie Spotkanie Narratorów Godly Play.

11 kwietnia spotkaliśmy się, by wspólnie uczyć się, rozmawiać i dzielić doświadczeniem.

Tematem przewodnim tegorocznego spotkania była opowieść „Jezus i kobiety” - ważna, poruszająca i otwierająca przestrzeń do refleksji. Nie zabrakło również porcji rozważań dotyczących teorii i praktyki metody.

Wydarzenie stało się okazją do poszerzenia wiedzy, wymiany doświadczeń oraz umocnienia relacji w gronie osób związanych z Godly Play.

To był dobry czas! Dziękujemy wszystkim za obecność, zaangażowanie i otwartość.

Dziękujemy także @parafia_ewangelicka_krakow_ za gościnę

Niebawem wrócimy z wdzięcznością i nową inspiracją.

W spotkaniu wzięła również udział nasza pastorowa pani Lilianna Pysz.

Zapiski ze szkółki niedzielnej

W Poniedziałek Wielkanocny spotkaliśmy się na świątecznej szkółce, rozmawialiśmy o tych wszystkich wydarzeniach, które były udziałem Pana Jezusa, który umarł, aby nas wybawić od grzechu. Każdy z nas mógł wykonać stroik-kompozycję na domowy stół z kwiatów, pisanek i innych symboli Wielkanocy. Staraliśmy się, aby w każdej pracy swoje miejsce znalazła figurka baranka. Nasza szkółka trwała równolegle do nabożeństwa, jednak dało się wyczuć pewne oczekiwanie, może niecierpliwość, a może zaciekawienie, czy jeszcze coś się wydarzy? Czy czeka na nas niespodzianka, o której szeptaliśmy cicho między sobą (no dobra, nie zawsze to były ciche szepty 😊)?

Gdy nabożeństwo dobiegło końca wyszliśmy przed kościół i rzeczywiście wśród krzewów bukszpanu i hortensji dało się zauważyć zagadkowe torby. Wszyscy ruszyli na poszukiwania i udało się, każdy uczestnik szkółki znalazł paczkę dla siebie. Było dużo radości i uśmiechów. Dziękujemy tajemniczemu i sprytnemu zajączkowi, który znowu nas odwiedził.

Pozostałe szkółki niedzielne kwietnia to spotkania z przypowieściami, które zamknięte w złotym pudełku, mają niezwykłą wartość. Jest to dar, który należał do ciebie, do mnie jeszcze zanim się urodziłem. Musimy być ostrożni i gotowi, gdy zbliżamy się do przypowieści, gdyż nie zawsze łatwo je otworzyć, ale w każdej chwili możemy do nich wrócić, ponieważ zawsze należą do nas.

Podczas jednej ze szkółek miało miejsce ważne dla naszej społeczności wydarzenie. Telewizja Polska nagrywała nabożeństwo z naszego kościoła w Wejsunach, aby inni współwyznawcy w Polsce mogli je obejrzeć i razem z nami przeżywać. A my, dzieci ze szkółki zebrałyśmy się w komplecie, żeby po otrzymaniu światełka z ołtarza przenieść go do naszego domku. To właśnie podczas tej szkółki towarzyszyła nam jedna z najpiękniejszych przypowieści Pana Jezusa o zagubionej owcy. O dobrym pasterzu, który często z narażeniem życia broni i chroni swoje stado, z którego każdą z owiec zna po imieniu. Kim właściwie jest dobry pasterz? Czy owce są szczęśliwe i zawsze posłuszne swojemu pasterzowi?

Czym tak naprawdę są przypowieści? Co jest w nich ukryte? Na ostatniej, kwietniowej szkółce rozmawialiśmy właśnie o tym. Musimy być gotowi, żeby wsłuchać się w treść przypowieści. Czy zawsze je rozumiemy? Pewnie nie, ale rośniemy z nimi, sięgamy do nich wiele razy i za każdym razem możemy zabrać ze sobą coś pięknego. Czy łatwo to dostrzec? Nie zawsze, dlatego tak ważna jest nasza gotowość i chęć do poznania prawdy, która płynie z przypowieści.

Życzę sobie i dzieciom, aby potrafiły odnaleźć w przypowieściach fundament dla swojego życia i stały się świadomymi, pełnymi miłości bliźniego ewangelikami, żyjąc zgodnie z wartościami, jakimi uczy nas Jezus Chrystus.

Lilianna Pysz i szkółkowicze

Wycieczka Śladami Marcina Lutra

Wycieczka śladami Marcina Lutra było to wydarzenie planowane przez naszą parafię od ponad roku. Ale w końcu się udało! Pojechaliśmy razem z parafią z Ostródy, dołączyli do nas również pastorostwo Ela i Bartek Polok z Mrągowa oraz parafianie z Olsztyna, Bydgoszczy i Torunia.

Wyruszyliśmy o 01:30 spod piskiej parafii i podczas 4 dni zobaczyliśmy: dom narodzin Marcina Lutra, kościół w którym został ochrzczony w Eisleben, miejsce gdzie się uczył i studiował, kościół gdzie został wyświęcony na księdza w Erfurcie oraz zakon augustianów gdzie wstąpił i mieszkał. Następnie odwiedziliśmy Wittenbergę, kościół miejski gdzie zwiastował, kościół zamkowy gdzie przybił 95 tez, jego dom, który współtworzył z ukochaną małżonką Katarzyną von Bora. Dalej dotarli do Torgawy, gdzie Luter konsultował Konfesję Augsburską oraz gdzie zmarła Katarzyna von Bora. W kościele w Torgawie widzieliśmy jej grób. Nasza wycieczka dotarła również do domu śmierci naszego Reformatora, który zmarł w Eisleben niedaleko miejsca swojego urodzenia. Pochowany został jednak w kościele zamkowym w Wittenberdze. Właśnie ten kościół stał się dla nas wyjątkowym miejscem, bo mieliśmy zaszczyt przeżywać tam wspólne luterańskie polskie nabożeństwo, które poprowadzili ks. Wojciech Płoszek z Ostródy oraz nasz proboszcz ks. Marcin Pysz. W kościele zamkowym w Wittenberdze gdzie znajduje się grób Marcina Lutra, wysłuchaliśmy kazania i przystąpiliśmy do Spowiedzi i Komunii Świętej. Przy monumentalnych organach kościoła zamkowego zasiedli Nikola i Szymon Pysz. Największa niespodzianka czekała na nas na koniec nabożeństwa. Zostaliśmy zaszczycony możliwością wyjścia na koniec nabożeństwa przez drzwi, gdzie widnieją Tezy Marcina Lutra.

Do Pizy powróciliśmy o godz. 3:00 nad ranem 04 maja. Serdecznie dziękujemy za pomoc w zorganizowaniu naszej wycieczki. Dziękujemy Zakonowi Joannitów za dofinansowanie oraz pomoc w organizacji nabożeństwa, dziękujemy stowarzyszeniu dawnych mieszkańców Powiatu Piskiego oraz Ewangelickiemu Stowarzyszeniu Betel za pomoc finansową w organizacji naszej wycieczki.

Wspomnienia z wyjazdu na długo pozostaną w naszym sercu. To był cudowny czas, który umocnił naszą tożsamość wyznaniową. Na nowo zrozumieliśmy jak bardzo możemy być dumni z bycia Luteranami! Dziękując Reformatorowi za jego odwagę, a przede wszystkim Bogu, że go błogosławił i prowadził!

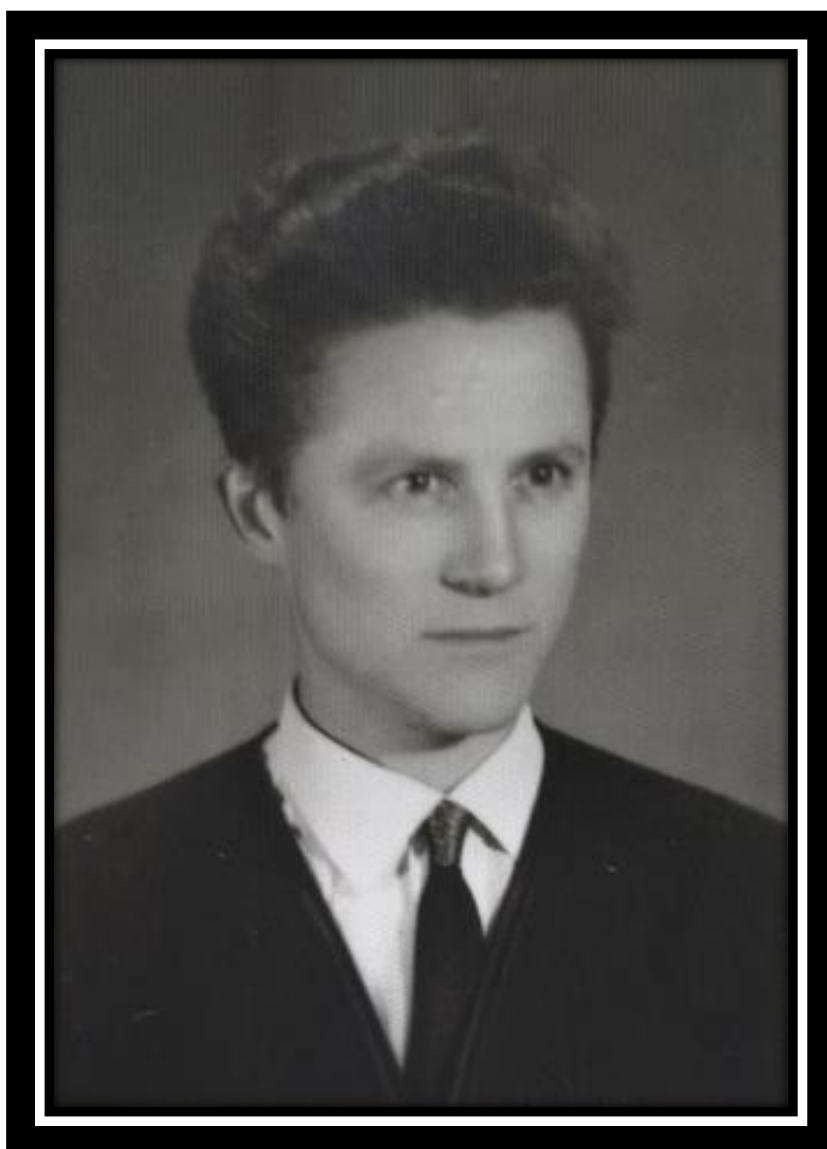

Z ŻAŁOBNEJ KARTY - OGŁASZAMY

Zmarł Śp. Ulrich Willi Trojana, s. Willego i Emilii z d. Lockowandt, ur. 25.08.1939 r. w Łupkach, zam. w Piszcu przy ul Bema, zm. 29.04 br. w Piszcu, w wieku 86 l.

Pozostawił: żonę, syna i córkę z rodziną, 3 wnucząt, 2 siostry oraz bliższą i dalszą rodziną. Z małżonką Krystyną z d. Kaczmarczyk przeżył 56 lat.

Pogrzeb naszego współbrata odbył się w poniedziałek 04.05.2026 r. o godz. 13:00 z kaplicy przy cmentarzu komunalnym w Piszcu.

SPOTKANIA CYKLICZNE W NASZEJ PARAFII

Plan Nabożeństw Maj 2026 r.

Data	Tekst kazalny	Uroczystość	Wejsuny	Pisz
03.05.	2 Krn 5,2-5.12-14	4. Niedziela po Wielkanocy	09:00	11:00
10.05.	Mt 6,5-15	5. Niedziela po Wielkanocy	09:00 	11:00
14.05.	J 17,20-26	Wniebowstąpienie Pańskie		18:00
17.05.	Jr 31, 31-34	6. Niedziela po Wielkanocy	09:00	11:00
24.05.	Dz 2,1-21	I. Dzień Świąt Zesłania Ducha Świętego	10:00 	
25.05.	J 20,19-23	II. Dzień Świąt Zesłania Ducha Świętego		18:00
31.05.	4 Mż 6,22-27	Święto Trójcy Świętej	09:00 	11:00
07.06.	Mt 6,5-15	1. Niedziela po Trójcy Świętej	09:00 	11:00

Legenda: - Spowiedź i Komunia Święta; - Kawiarenka Parafialna;

 - transport na nabożeństwo; - szkółka dla dzieci;

 - transmisja online na kanale YouTube.

 - transmisja na parafialnym profilu Facebook

Zapraszamy na nabożeństwa na kanale www.YouTube.com

Nazwa kanału: Parafia EA w Pisku

Prosimy o subskrypcję naszego parafialnego kanału!

Szkółki niedzielne dla dzieci w Wejsunach!

Serdecznie zapraszamy dzieci i młodzież przed konfirmacyjną na szkółki niedzielne!

W niedzielę o godz. 09:00 równoległe do nabożeństwa w Wejsunach.

Szkółki odbywają się w domku grillowym przy naszym kościele. Spotkania prowadzi pani pastorowa Lilianna Pysz.

Plan szkólek

niedzielnym na maj:

10.05.2026r.,

24.05.2026r.godz.

10:00,

31.05.2026r.,

07.06.2026r..

Serdecznie zapraszamy!

ZAPOWIEDZI WYDARZEŃ

Urodziny Kościoła w Wejsunach

Zapraszamy 24.05.2026 r. o godz. 10:00 na Nabożeństwo Plenerowe w ogrodzie przy kościele w Wejsunach z okazji Świąt Zesłania Ducha Świętego.

Po nabożeństwie wspólne smażenie jajecznicy na ognisku oraz spotkanie przy kawie, cięcie i torcie z okazji kolejnych urodzin Kościoła Chrześcijańskiego!

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

NABOŻEŃSTWO W OGRODZIE
W URODZINY KOŚCIOŁA

*Nie dzięki mocy ani
dzięki sile, lecz dzięki
mojemu Duchowi
to się stanie
Za 4,6*

**Kościół Ewangelicki
w Wejsunach
24.05.2026 r. godz. 10:00**

Promocja książki Dawne i nowe Mazury w Wejsunach

Waldemar Mierzwa

Dawne i nowe Mazury
w 250 ilustrowanych
opowieściach

**Promocja Książki
kościół w Wejsunach**

**06.06.2026 r.
godz. 18:00
Zapraszamy!**

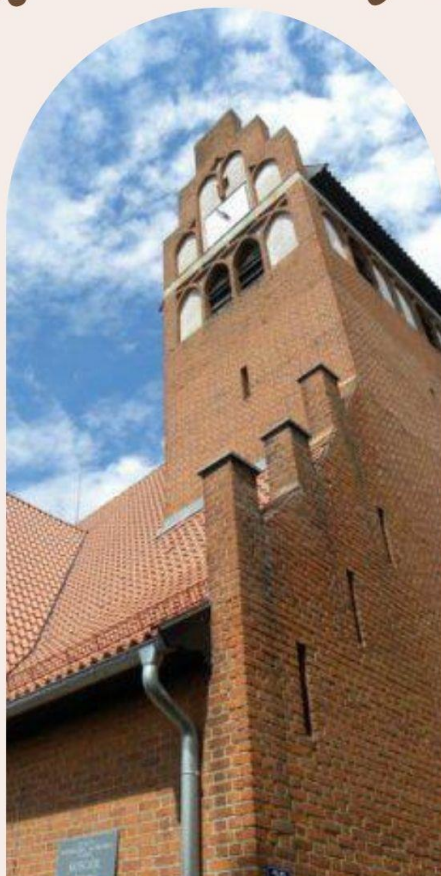

Święto Parafialne w Wejsunach

Święto Parafialne

495 LAT
PARAFII
EWANGELICKIE
W PISZU

16 LAT
EWANGELICKIEGO
STOWARZYSZENIA
BETEL

28 CZERWCA 2026 R. GODZ.: 10:00
KOŚCIÓŁ EWANGELICKI W WEJSUNACH

KAZANIE WYGLÓSI:
PROBOSZCZ PARAFII EWANGELICKO-REFORMOWANEJ W ŻYCHLINIE
KS. KMDR POR. TADEUSZ JELINEK

Nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej. Rz 1,16a

WIĘŚCI Z NASZYCH OŚRODKÓW WSPARCIA

Informacje z działalności Powiatowego Środowiskowego Domu Samopomocy w Białej Piskiej kwiecień 2026r.

Jak mówi przysłowie: Kwiecień plecień bo przeplata... tak i u nas w mijającym miesiącu miało miejsce wiele różnorodnych atrakcji, ale także pracy. Tradycyjnie świętowaliśmy Wielkanoc w gronie bliskich nam osób, rozmawialiśmy na temat osób z autyzmem z okazji światowego dnia świadomości autyzmu, omówiliśmy różnorodne formy rywalizacji w dyscyplinach para sportowych oraz wynikach naszych rodzimych sportowców na zawodach i paraolimpiadach. Gorąco świętowaliśmy urodziny naszych kwietniowych solenizantów, zadbaliśmy o skórę twarzy oraz fryzury z okazji domowego SPA, a na zakończenie miesiąca pełnego wrażeń odwiedzili nas znajomi aktorzy z nową porcją dobrego humoru, tańca i świetnej zabawy. Pozdrawiamy!

Relacja i zdjęcia: Piotr Dobosz

Informacje z działalności Środowiskowego Domu Samopomocy w Piszu kwiecień 2026r.

Wiosenny kwiecień mimo kapryśnej pogody obfitował w wiele ciekawych wydarzeń w Naszym Domu.

Wspominając Zmartwychwstanie Jezusa przedstawiliśmy inscenizację Drogi Krzyżowej. Obchodziliśmy Dzień Świadomości Autyzmu oraz Światowy Dzień Zespołu Downa. W tym dniu symbolizując się z osobami chorymi, ubrani na niebiesko oglądaliśmy prezentację oraz uczestniczyliśmy w zajęciach praktycznych.

Tańcząc, śpiewając, pełni energii i uśmiechu uczciliśmy Dzień Tańca, który dostarczył nam pozytywnej energii na kolejne dni.

Wspólnymi zajęciami w ogrodzie, na łonie natury rysując plakat z okazji Dnia Ziemi ukazaliśmy piękno naszej planety.

Wszystkim czytelnikom życzymy pięknego słońeczka na nadchodzące dni

Relacja i zdjęcia: Violetta Zakrzewska

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA KRAJ

Wiosenna Sesja Synodu Kościoła

W dniach 10-12 kwietnia w Warszawie odbyła się 7. sesja XV Synodu Kościoła. Podczas obrad podjęto szereg uchwał.

Uchwały Synodu Kościoła

W wyborach uzupełniających do Konsystorza synodałowie wybrali ks. Marka Twardzika z parafii w Cisownicy. Biskup Kościoła przyjął jego ślubowanie podczas niedzielnego nabożeństwa synodalnego.

Zastępcą został wybrany ks. Robert Sitarek z parafii w Kłodzku. Ks. Twardzik został wybrany na miejsce ks. Marcina Orawskiego, który 2025 roku został biskupem diecezji wrocławskiej.

Konsystorz jest naczelną władzą administracyjną Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce i organem wykonawczym Synodu Kościoła. Jest również władzą służbową dla duchownych oraz świeckich członków Rad Parafialnych i Diecezjalnych. Skład Konsystorza jest ośmioosobowy. Zadaniem Konsystorza jest m.in. nadzór nad diecezjami i parafiami, uchwalanie wakansów parafialnych (nieobsadzonych stanowisk proboszcza), zatwierdzanie wyborów personalnych w parafiach i diecezjach, zarządzanie majątkiem Kościoła, opiniowanie przedkładanych Radzie Synodalnej projektów szczegółowych przepisów kościelnych, przyjmowanie kandydatów do służby duchownego.

Zgłoszono kandydatury czterech osób: ks. Dariusza Sławomira Chwastka z parafii w Nowym Sączu, ks. Roberta Sitarka z parafii w Kłodzku, ks. Janusza Staszczaka z parafii w Koszalinie oraz ks. Marka Twardzika z parafii w Cisownicy.

Ks. Marek Twardzik ma 53 lata i pochodzi z Rybniku. W latach 1992-1997 studiował teologię na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Po ukończeniu studiów odbył praktykę kościelną w parafiach w Mikołowie i Tychach oraz Bielsku. Ordynowany 5 marca 2000 r. w kościele Zbawiciela w Bielsku, przez ówczesnego zwierzchnika Kościoła bp. Jana Szarka. Z dniem ordynacji został mianowany wikariuszem parafii w Bielsku. Następnie od 1 września 2002 r., służył jako wikariusz w parafii w Ustroniu, a od 2008-2011 był proboszczem pomocniczym tejże parafii.

W 2011 roku został wybrany proboszczem parafii w Cisownicy, w której służy do dnia dzisiejszego. Od sierpnia 2018 roku pełni służbę Kapelana Policji, od 2023 roku został mianowany Naczelnym Ewangelickim Kapelanem Policji. Z żoną Katarzyną ma dwójkę dzieci: Annę i Jana.

Synod Kościoła wyraził wolę powołania Komisji Historycznej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce i Kościoła Metodystycznego w Polsce, której celem będzie wyjaśnienie historycznych kwestii spornych związanych z obecnością obu Kościołów na Mazurach po II wojnie światowej. Synod powierzył realizację tej uchwały Radzie Synodalnej.

Synodałowie przychyliłi się także do prośby komisji ds. kobiet o zmiany w Regulaminie Zwierzchnich Władz Kościoła. Zmiana ta otwiera możliwości modyfikacji Regulaminu Wyborów Przedstawicieli Księży-Prezbiterów do Synodu Kościoła, która ma na celu zapewnienie, aby wśród piętnastu przedstawicieli księży – prezbiterów wybieranych do Synodu Kościoła – znalazła się przynajmniej jedna kobieta i przynajmniej jeden mężczyzna, o ile przedstawiciele obu płci kandydują w wyborach. Dalsze prace kontynuować będzie Rada Synodalna w trybie właściwym dla zmiany regulaminów.

Synod przekazał swoje stanowisko dotyczące postawy i działań byłego duchownego Mirosława Czyża, w którym stwierdza, że – mimo umorzenia postępowania karnego przez właściwe organy Państwa ze względu na granice wieku ofiary – z perspektywy etyki ewangelickiej i dyscypliny kościelnej czyny te stanowią całkowite zaprzeczenie etosu służby i są nie do pogodzenia z godnością urzędu duchownego. Synod stwierdził, że Mirosław Czyż poprzez swoje czyny i późniejszą postawę bezpowrotnie utracił mandat do pełnienia posługi Słowa Bożego i Sakramentów. Jednocześnie wyraził pełne poparcie dla działań Konsystorza

oraz Biskupa Kościoła w tej sprawie, zaznaczając, że w obliczu ujawnionych przypadków wykorzystania i utraty zaufania nie ma możliwości przywrócenia Mirosława Czyża na listę duchownych.

Ponadto synodałowie zdecydowali, że rok 2027 będzie rokiem Rokiem przebudzenia w Kościele.

Synod nie przychylił się do wniosku dotyczącego możliwości przedłużenia czynnej służby Biskupa Kościoła – bp Jerzego Samca do końca kadencji. Urzędujący zwierzchnik Kościoła osiągnie wiek emerytalny wiosną 2028 roku. Bp Jerzy Samiec został konsekrowany do służby Biskupa Kościoła 6 stycznia 2010 roku, a swój urząd będzie pełnił do momentu wprowadzenia nowego zwierzchnika Kościoła.

Źródło: [www /bik.luteranie.pl](http://www/bik.luteranie.pl)

ROK KOŚCIELNY W KOŚCIELE EWANGELICKO-AUGSBURSKIM

Święto Wniebowstąpienia Pańskiego

14 maja 2026 r. w kalendarzu liturgicznym znajdziemy ważne, choć często zapomniane święto – czterdzieści dni po Wielkanocy Kościół wspomina Wniebowstąpienie Pana Jezusa. Jest to jedno z najstarszych i ważniejszych świąt chrześcijańskich.

Dokumenty historyczne wspominają o nim już w drugiej połowie IV wieku. Uroczystość obchodzi się 40 dni po Wielkanocy i 10 dni przed Świętem Zesłania Ducha Świętego. Święto przypomina o wydarzeniu z historii zbawienia. Chrystus, który głosił Ewangelię 40 dni po swoim zmartwychwstaniu, wstąpił do nieba i zasiadł po prawicy Ojca (por. Łk 24, 50-53).

Wniebowstąpienie Pańskie, które jest ukoronowaniem Zmartwychwstania, nawiązuje i zapowiada również obietnice dane przez Pana Jezusa – zesłanie Ducha Świętego i jego powtórne przyjście. Przypomina o tym anamneza, modlitwa w liturgii komunijnej Kościoła, zmawiana podczas nabożeństwa: „Boże, Ojczy nasz niebiański, wspominając zbawczą mękę i śmierć Twojego Syna, uwielbiamy Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, oraz oczekujemy na Jego powtórne przyjście w chwale.” Taka jest nasza wiara chrześcijańska wynikająca

z Wniebowstąpienia Pańskiego. Chcemy oddawać cześć i uwielbienie naszemu Panu i Zbawicielowi, który „przychodzi wśród obłoków, i ujrzy go wszelkie oko (..)”, bo tylko On jest „tym, który jest i który był, i który ma przyjść” (Obj 1,4-8).

Znaczenie tego święta dla ewangelików posiada również wymiar prawny. W ustawie o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP zapisano, że Święto Wniebowstąpienia Pańskiego jest dla ewangelików **dniem wolnym od pracy** (art.14).

W ten dzień w kościołach odbywają się świąteczne nabożeństwa, zwyczajowo odprawiane w godzinach popołudniowych.

Źródło: www.luteranie.pl

Święta Zesłania Ducha Świętego

Pięćdziesiąt dni po święcie Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, dziesięć dni po Jego Wniebowstąpieniu, chrześcijanie obchodzą święto Zesłania Ducha Świętego.

W roku 2026 uroczystość Zesłania Ducha Świętego wypada w niedzielę, 24 maja. Zgodnie z dawną tradycją, luteranie obchodzą to święto przez dwa dni – w niedzielę i poniedziałek (podobnie jak Boże Narodzenie i Wielkanoc).

W Święta Zesłania Ducha Świętego wspomina się wydarzenie wylania Ducha Świętego na Dwunastu Apostołów i na Matkę Zbawiciela, Marię. Schronieni w wieczerniku przed prześladowcami otrzymali moc Ducha Świętego, dzięki któremu bez lęku zwiastowali Ewangelię o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Według relacji ewangelisty Łukasza w *Dziejach Apostolskich*, Duch Święty zstąpił na Apostołów i Marię pod postacią języków ognia (Dz 2, 3) w dniu Pięćdziesiątnicy (Szawuot).

Dla Żydów było to i jest nadal święto przypadające pięćdziesiąt dni po święcie Przaśników. Było to święto plonów i polegało na złożeniu pierwszych owoców na ofiarę Jahwe. Żniwa trwały siedem tygodni. Święto Przaśników przypadało

na drugi dzień po spożyciu paschy żydowskiej. Świątowano początek zbioru jęczmienia, po czym następował dzień ofiar z pierwocin (z pierwszego snopka). Uroczystą ofiarę ze zbóż składano Bogu w dzień Pięćdziesiątnicy i wtedy przychodził czas na prawdziwe świętowanie radości z plonów. Pięćdziesiątnica była też jednym z trzech świąt pielgrzymich, na które Izraelici mieli stawiać się w świątyni jerozolimskiej.

Święto Szawuot poprzez zesłanie Ducha Świętego stało się dla chrześcijan symbolicznym dniem narodzin Kościoła – wspólnoty wiary, która żyje dzięki ukrzyżowanemu i zmartwychwstałemu Chrystusowi.

Duch Św., trzecia Osoba Trójcy Św., występujący w tradycyjnej ikonografii i teologii niejako w cieniu Ojca i Syna, symbolizowany jest przez ogień, światło lub gołębicę, jest Tym, który pobudza grzesznika do wiary, wzmacnia ją i odradza z popiołów zwątpienia. Duch Św. działający w ukryciu jest jednak głównym źródłem życia Kościoła, gdyż to On sprawia, że możemy się modlić i wierzyć.

Prawdę tę wyraził Reformator Kościoła, ks. Marcin Luter, w komentarzu do III Artykułu Wiary w Małym Katechizmie: „Wierzę, że ani przez własny rozum, ani przez siły swoje w Jezusa Chrystusa, Pana mego, uwierzyć ani z Nim połączyć się nie mogę, ale że mnie Duch Święty przez Ewangelię powołał, darami swymi oświecił, w prawdziwej wierze poświęcił i utrzymał.”

Zesłanie Ducha Świętego zmieniło losy świata. Niewielka grupa naśladowców Chrystusa, która po Jego śmierci pozostawała ze strachu w ukryciu, po otrzymaniu Ducha Świętego wyszła do świata. Już w chwilę po otrzymaniu Ducha z Nieba, apostoł Piotr wygłosił płomienne kazanie, wskutek którego nawróciło się i przyjęło chrzest około 3 tysięcy Żydów! (Dz 2, 41). Szacuje się, że na świecie żyje około 2,5 mld chrześcijan, a liczba ta stale rośnie.

W Święta Zesłania Ducha Świętego kolorem liturgicznym według tradycji jest czerwony, na pamiątkę języków ognia pod postacią których zstąpił Duch Boży. W niektórych luterańskich parafiach, w niedzielę, w pierwszym dniu Świąt obchodzona jest też uroczystość konfirmacji. Na Śląsku Cieszyńskim, w drugim dniu świąt Zesłania Ducha Świętego, po nabożeństwach, wierni spotykają się przy parafiach na tradycyjnym smażeniu jajecznicy pod gołym niebem. Jajecznicą składającą się zazwyczaj z ok. 200 jaj, jest smażona na ognisku. Zwyczaj ten nieznany jest w innych częściach Polski.

W krajach o tradycji protestanckiej pamięta się wciąż o tym, że są to święta z grupy najważniejszych trzech w roku, dlatego w Niemczech, Danii, Holandii i Szwajcarii, wolny od pracy jest także poniedziałek.

Źródło: www.luteranie.pl

Święto Trójcy Świętej

31 maja 2026r. w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce obchodzone jest Święto Trójcy Świętej.

Święto to jest podsumowaniem głównych świąt chrześcijańskich oraz zakończeniem pierwszej części roku kościelnego – półroczu Pana. Mówi o jednym Bogu w trzech osobach – Bogu Ojcu, Synu i Duchu Świętym.

Ks. prof. Manfred Uglorz tak pisze o tym święcie w opracowaniu pt. „Miłościwy Rok Pana”: Święto Trójcy Bożej obchodzone było na zachodzie Europy już w średniowieczu. W wielkim poszanowaniu było w Kościele Reformacji, bowiem głosiło chwałę Trójjedynego Boga: Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Filip Melanchton pisząc Wyznanie augsburskie, artykuł o Bogu umieścił na pierwszym miejscu i w nim zawarł wiarę zreformowanego Kościoła o istocie Boga: „Kościoły nasze jednomyślnie nauczają, że uchwała soboru nicejskiego o jedności istoty Boskiej i trzech Jej osobach zawiera prawdę i że tak wierzyć należy bez jakiegokolwiek powątpiewania: mianowicie, że jedna jest istota Boska, którą nazywamy i która jest Bogiem wiecznym, niecielesnym, niepodzielnym, nieskończonej mocy, mądrości i dobroci, stwórcy i zachowawcą wszystkiego, co widzialne i niewidzialne, że jednak trzy są osoby tejże istoty i mocy oraz współwieczne: Ojciec, Syn i Duch Święty”.

Ks. Marcin Luter w jednym ze swoich kazań powiedział: „Artykuł ten jest najprzedniejszym w naszym Kościele, i nie jest przez ludzi wymyślony, ani nigdy nie wstąpił na serce ludzkie, ale jest nam objawiony przez słowo Boże. Wszystkie inne święta w roku przyoblekają Pana Boga w jego dzieła i opowiadają nam, co dla nas uczynił, abyśmy poznali Jego wolę i serce ku nam zwrócone. A tak Boże Narodzenie mówi, że Bóg stał się człowiekiem, Wielkanoc, że Pan Chrystus, prawdziwy Bóg-Człowiek, samego siebie boską mocą wzbudził od umarłych, Zielone Święta, że Duch Święty zstąpił widzialnie i rozpoczął dzieło swoje w apostołach i innych wierzących. Również inne święta o tym opowiadają, jako Bóg w różne jest przyobleczony dzieła i uczynki. Dzisiejsze zaś święto na to jest ustanowione, abyśmy się ze słowa Bożego nauczyli, czym jest Bóg jedynie według swojej boskiej Istoty, bez względu na wszystkie dzieła swoje, w które jest przyobleczony jakoby w szatę. Trzeba tu wznieść się nad wszystkie stworzenia, nad anioły i nad niebo, zostawić za sobą wszystko, do czego przywykły zmysły nasze i słuchać, co Bóg sam o sobie i o swej wewnętrznej istocie powiada”.

Nie jest jednak łatwo mówić o Bogu w Trójcy Jedynym. Nasza chrześcijańska wiara w takiego Boga jest wielką tajemnicą, którą każdy chrześcijanin powinien mieć w poszanowaniu. Ojciec Kościoła, Bazyli Wielki pisał: „Wiem, że Bóg istnieje, ale to, czym jest Jego Istota, przekracza moją możliwość poznania”.

Mówić o istocie Boga – to znaczy mówić o Bogu dla nas. Bóg bowiem w swojej istocie jest niepoznawalny. Poznajemy Go jednak w Jego dziełach: w stwórczym dziele Ojca, zbawczym dziele Syna i dziele uświęcenia w Duchu Świętym. Dopomóż nam do tego mają teksty biblijne wyznaczone przez Kościół do czytania i rozważania w Święto Trójcy Świętej.

Objawienie dokonało się w historii, a każda prawda w swoim czasie. Nie należy oczekiwać, że na kartach Starego Testamentu znajdziemy wyraźne świadectwo

na temat Trójcy Bożej. W Starym Testamencie Bóg objawił się jako stwórciel wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych oraz jako zbawiciel Izraela. W Nowym Testamencie Bóg objawił się w Jezusie Chrystusie i dokonał przez Niego zbawienia wszystkich ludzi. Jezus Chrystus zaś zapowiedział przyjście Ducha Świętego.

W Nowym Testamencie nie znajdziemy wyraźnie sformułowanej wiary w Trójjedynego Boga, chociaż w niektórych wypowiedziach wyraźnie występują obok siebie imiona osób Trójcy: Ojciec i Syn Boży – Jezus Chrystus i Duch Święty. Najczęściej sytuację taką spotykamy w tekstach, mających związek z liturgią.

Najbardziej klarowna formuła trynitarna znajduje się w chrzestnym poleceniu, którym zakończona jest Ewangelia św. Mateusza: „Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata.” (Mt 28,19.20) oraz w apostoelskim pozdrowieniu: „Łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga, i społeczność Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi” (2 Kor 13,13).

Bóg jest tajemnicą. Nie tylko umyka On wszelkiej próbie zdefiniowania Go, ale także pełnego opisanie tego, co czyni i tego, co jest w Jego zamyśle. Teksty biblijne przeznaczone do czytania w Święto Trójcy Bożej zawierają tę myśl, a więc Nowy Testament nie kryje, że pewne prawdy są zakryte przed ludźmi, jednakże daje do zrozumienia, że są one jakby ukryte w zwiastowaniu Jezusa i Jego apostołów.

Jezus do uczonego w Piśmie, Nikodema powiedział: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, co wiemy, to mówimy, i co widzieliśmy, o tym świadczymy, ale świadectwa naszego nie przyjmujecie. Jeśli nie wierzycie, gdy wam mówiłem o ziemskich sprawach, jakże uwierzycie, gdy wam będę mówił o niebieskich?”. Apostoł Paweł zaś do Kościoła w Rzymie pisał: „O głębokości bogactwa i mądrości, i poznania Boga! Jakże niezbadane są wyroki jego i nie wysłędzone drogi jego! Bo któż poznał myśl Pana? Albo któż był doradcą jego? Albo któż wpierw dał mu coś, aby za to otrzymać odpłatę?”.

W Święto Trójcy Bożej winniśmy dać się prowadzić słowu Bożemu i rozmyślać w społeczności wierzących o działaniu Boga dla i między ludźmi, Boga, który nas powołał do społeczności życia z Nim przed założeniem świata. Bóg w Chrystusie „wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa

Chrystusa według upodobania woli swojej”. Oznacza to, że w Jego planie zbawienia byliśmy już ujęci, a to co się dzieje, to dzieje się to, o czym Bóg już wiedział w wieczności.

Dlatego wyznajemy za Lutrem: „Wierzę, że Bóg stworzył mnie oraz wszystkie twory, że mi dał ciało i duszę, oczy, uszy i wszystkie członki, rozum i wszystkie zmysły, i dotąd utrzymuje...”.

W Chrystusie „mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności”. Dlatego wyznajemy za Lutrem: „Wierzę, że Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg, z Ojca w wieczności zrodzony i zarazem prawdziwy człowiek, z Marii Panny narodzony, jest moim Panem, który mnie zgubionego i potępionego człowieka wybawił, odkupił i pozyskał od wszelkiego grzechu, od śmierci i władzy szatana, nie złotem, ani srebrem, ale krwią swoją świętą i drogą i niewinną męką swoją i śmiercią...”

Chrystus powiedział do Nikodema: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego”. W Chrystusie więc – pisze autor Listu do Efezjan – „usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecany Duchem Świętym, który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego”. Dlatego wyznajemy za Lutrem: „Wierzę, że ani przez własny rozum, ani przez siły swoje w Jezusa Chrystusa, Pana mego, uwierzyć ani z Nim połączyć się nie mogę, ale że mnie Duch Święty przez Ewangelię powołał, darami swymi oświecił, w prawdziwej wierze poświęcił i utrzymał...”

Po Święcie Trójcy Świętej rozpoczyna się druga, tzw. bezświęteczna część roku kościelnego, zwana też półroczem Kościoła, trwająca maksymalnie 27 tygodni.

W Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce jest 14 kościołów i jedna kaplica noszących nazwę „Świętej Trójcy”, odnoszącej się do wielkiej tajemnicy wiary chrześcijańskiej, a jednocześnie przyczyny wielu sporów, rozłamów i niezliczonych traktatów teologicznych w dziejach Kościoła. Święto Trójcy Świętej rozpoczyna nowy czas w roku kalendarzu „Półrocze Kościoła”, a samo święto to nie lada wyzwanie dla kaznodziejów.

Jeden z teologów z przekąsem zauważył kiedyś, że Święto Trójcy Świętej jest na szczęście raz w roku i tylko wtedy kaznodzieje muszą mówić o czymś (Kimś), o czym nie za bardzo mają pojęcie.

Refleksja nad samoobjawieniem się Boga w Trójcy Świętej jako Bóg Ojciec, Bóg Syn Boży i Bóg Duch Święty towarzyszy chrześcijaństwu właściwie od początku, nawet jeśli samo pojęcie Trójcy nie pojawiło się od razu i nie znajduje się w Piśmie Świętym. Jednak już dla pierwszych chrześcijan było jasne, że Pan – tytuł zarezerwowany dla Boga – odnosi się także do Jezusa Chrystusa. Pan Jezus! *Kyrios Iesous!* Nie inaczej było ze świadomością o ukrytym Duchu Świętym, który poruszał serca do wiary, modlitwy i wyznawania Jedyne Boga, objawiającego się swojemu Ludowi na różne sposoby. W sposób szczególny refleksje trynitarnie wyrażały teksty, które później weszły w skład kanonu biblijnego – przede wszystkim Ewangelia Jana, ale też listy ap. Pawła.

Spory o rozumieniu istoty Boga, tego, kim jest Jezus były, są i zawsze będą. Nie miejsce i czas, by wgłębiać się w zawłości teologiczne nt. różnych koncepcji trynitarnych na Wschodzie i Zachodzie, więc przestaniemy na stwierdzeniu, że poczynione w IV w. ostateczne ustalenia dogmatyczne, rozwijane i pogłębiane w kolejnych wiekach, wpłynęły na oblicze chrześcijaństwa, jego misji i nauczania.

Źródło: www.luteranie.pl

SZCZEGÓLNE DNI W KOŚCIELE EWANGELICKO-AUGSBURSKIM W POLSCE

Dzień apostołów Filipa i Jakuba Młodszego

3 maja Kościół obchodzi Dzień apostołów Filipa i Jakuba Młodszego.

Ewangelie św. przewidzianą na ten dzień czytamy z J 14,1-13 [Biblia Ekumeniczna];

14.1 Niech się nie trwoży wasze serce. Wierzycie w Boga i we Mnie wierzcie.

14.2 W domu Mojego Ojca jest wiele mieszkań. Jeśliby tak nie było, to czy powiedziałbym wam, że idę przygotować wam miejsce?

14.3 Gdy pójdę i przygotuję wam miejsce, znowu przyjdę i zabiorę was do siebie, abyście tam, gdzie Ja jestem i wy byli.

14.4 Znacie drogę, dokąd Ja idę.

14.5 Tomasz powiedział: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?

14.6 Jezus mu odpowiedział: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie.

14.7 Jeśli Mnie poznaliście, to i Mojego Ojca poznacie. Już Go poznajecie i zobaczyliście.

14.8 Filip powiedział do Niego: Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy.

14.9 Jezus mu odpowiedział: Tyle czasu jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś, Filipie? Kto Mnie zobaczył, zobaczył Ojca. Dlaczego więc mówisz: Pokaż nam Ojca?

14.10 Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Tego, co mówię do was, nie mówię od siebie. Ojciec bowiem, który jest we Mnie, czyni swoje dzieła.

14.11 Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeśli zaś nie, to z powodu tych dzieł wierzcie.

14.12 Zapewniam, zapewniam was, kto wierzy we Mnie, będzie czynił dzieła, które Ja czynię, a nawet większych dokona, bo Ja idę do Ojca.

14.13 To, o co poprosicie w Moje imię, uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu.

ROK NABOŻEŃSTWA EWANGELICKIEGO

Rok 2026 jest Rokiem Nabożeństwa Ewangelickiego.

Z tej okazji chcemy przybliżyć temat „Istota Nabożeństwa” zaczerpnięty ze „Śpiwnika Ewangelickiego”

*Gdzie są dwaj lub trzej zgromadzeni w imię
moje, tam jestem pośród nich. Mt 18,20*

2026
**ROK NABOŻEŃSTWA
EWANGELICKIEGO**

Codziennie życie wiary

Idąc do kościoła nie odrywamy się od codzienności. Przynosimy ze sobą na nabożeństwo nasze radości, smutki i problemy. Gdy zginamy nasze kolana do spowiedzi, stajemy jako grzesznicy przed Panem. Wtedy musimy się przed Bogiem i przed drugim człowiekiem uniżyć i otworzyć. Potem przystępujemy wraz z naszymi siostrami i braćmi do Wieczery Pańskiej, aby przyoblec się w nowego człowieka, aby przejść ze śmierci do życia. Z błogosławieństwem, jakie daje nam nabożeństwo idziemy w codzienne życie.

(Ciąg dalszy za miesiąc)

OGŁOSZENIA

Zbiórka ofiar na Fundusz Bratniej Pomocy im. Gustawa Adolfa

Celem organizacji zbiórki ofiar pieniężnych na Bratnią Pomoc, wpłacanych przez wiernych całego Kościoła ewangelickiego, jest finansowe wsparcie mniej zasobnych parafii w diasporze w remontach swoich kościołów i centrów parafialnych.

Zbiórka ofiar trwa od Wielkanocy 06.04.2026 r. do Świąt Zesłania Ducha Świętego 24 maja 2026 r.

Wpłat można dokonywać na listę dostępną w kancelarii Parafii Ewangelicko Augsburgskiej w Piszcu lub przelewem na konto naszej parafii w tytule podając:

WPŁATA NA CELE KULTU RELIGIJNEGO – BPGA

Darowizny można wpłacać również na konto: BPGA 85 1240 1037 1111 0000 0693 1355 z tytułem przelewu: darowizna na cele kultu religijnego BPGA.

Darowizny na ten cel można odliczać od podatku.

Za każdy dar serdecznie dziękujemy.

Bratnia Pomoc im. Gustawa Adolfa

Rozpoczynamy nowy sezon w Muzeum Miniatur i Tradycji Ewangelickiej w Wejsunach.

Od 01 maja 2026 r. otwieramy kolejny sezon w Muzeum Miniatur i Tradycji Ewangelickiej w Wejsunach.

Serdecznie zapraszamy do zwiedzania naszego unikalnego muzeum opowiadającego o historii i terażniejszości ewangelików mazurskich.

Nasze muzeum będzie otwarte od maja do końca września w dniach **od wtorku do soboty w godzinach 10:00 - 16:00.**

Na wszystkich gości czeka pani Agnieszka!
Do zobaczenia!

DANE TELEADRESOWE PARAFII

ks. Marcin Pysz- Proboszcz

Tel.: 790 763 777

Tel. kom. służbowy: 502 620 934

Parafia Ewangelicko - Augsburgska w Pisz

pl. Daszyńskiego 12A

12-200 Pisz

tel. 790 763 777

**Sekretariat Parafii / Wypożyczalnia Sprzętu Rehabilitacyjnego
czynne: pn. - pt. w godzinach: 8:00 - 15:00**

Strona Internetowa Parafii: www.pisz.luteranie.pl

Strona Internetowa Ewangelickiego Stowarzyszenia Betel: www.esbetel.pl

Strona Internetowa Wypożyczalni Sprzętu Rehabilit.: www.betaniapisz.pl

Strona Internetowa Muzeum Miniatur: www.wejsuny.eu

e-mail: luteraniepisz@gmail.com

e-mail: stowarzyszenie.betel@gmail.com

e-mail: betania.pisz@gmail.com

YouTube: Parafia EA w Pisz

Numer konta bankowego Parafii Ewangelicko- Augsburgskiej w Pisz:

92 9364 0000 2002 0021 0744 0001 – WMBS w Pisz

78 1600 1462 1859 6292 8000 0001 – BNP Paribas

Ofiary i składki przekazane na konto można odliczyć od podatku!

Numer konta bankowego Muzeum Miniatur i Tradycji Ewangelickiej

24 1600 1462 1859 6292 8000 0003 – BNP Paribas

Darowizna na fundusz historyczny – cele kultu religijnego (można odliczyć od podatku)

Redakcja: ks. Marcin Pysz, Marcin Redzko
